இனிமையான குழந்தைகளே! பாபாவுக்கு சமமாக லவ்லி ஆவதற்கு தன்னை ஆத்மா பிந்து என உணர்ந்து பிந்துவாகிய பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள்.

கேள்வி : நினைவில் இருப்பதற்கான குப்தமான தீவிர முயற்சியை ஒவ்வொரு குழந்தையும் செய்ய வேண்டும். ஏன்?

பதில் : ஏனென்றால் நினைவினாலன்றி ஆத்மா பாவாத்மாவிலிருந்து புண்ணியாத்மாவாக ஆகமுடியாது. குப்த நினைவில் அமரும் போது, ஆத்ம அபிமானி ஆகும் போது தான் விகர்மங்கள் வினாசமாகும். தர்மராஜரின் தண்டனைகளில் இருந்து தப்புவதற்கான சாதனமும் நினைவு தான். மாயாவின் புயல்கள் நினைவில் தான் தடைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. அதனால் நினைவின் ரகசிய முயற்சி செய்யுங்கள். அப்போது தான் லட்சுமி-நாராயணர் போல் (லவ்லியாக) அன்பானவர்களாக ஆகமுடியும்.

பாடல் : ஓம் நமோ சிவாய.......

ஓம் சாந்தி. இது அனைவரும் பாபாவுக்குச் செய்யும் மகிமையாகும். பகவான் அதாவது தந்தை நினைவு செய்யப்படுகிறார். அவரைத் தாய்-தந்தை எனச் சொல்கின்றனர் இல்லையா? கடவுள்-தந்தை (காட் ஃபாதர்) எனவும் சொல்கின்றனர். மனிதர்களை எல்லாம் கடவுள்-தந்தை எனச் சொல்வதில்லை. லௌகீக் தந்தையையும் கூட பாபா என்று சொல்கிறார்கள். லௌகீக்க தந்தை எனச் சொல்லப்படுபவர்களும் கூட பரலௌகீக் தந்தையையே நினைவு செய்கின்றனர். உண்மையில் நினைவு செய்வது ஆத்மா தான். அது தான் லௌகீக் தந்தையையும் நினைவு செய்கின்றது. அந்த ஆத்மா தனது வடிவத்தையும், தொழிலையும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆத்மா தன்னைப் பற்றியே அறிந்திருக்கவில்லை எனும் போது கடவுளாகிய தந்தையை எப்படி அறிந்து கொள்ள முடியும்? தங்களுடைய லௌகீக் தந்தையையோ அனைவரும் அறிவார்கள். அவரிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்கிறது. இல்லையென்றால் ஏன் நினைவு செய்ய வேண்டும்? பரலௌகீக் தந்தையிடமிருந்து அவசியம் ஆஸ்தி கிடைத்திருக்கும். ஓ காட் ஃபாதர் என்று சொல்கிறார்கள். அவரிடமிருந்து கருணை, மன்னிப்பு கேட்பார்கள், ஏனென்றால் பாவம் செய்து கொண்டே இருக்கின்றனர். இதுவும் டிராமாவில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஆத்மாவை அறிந்து கொள்வது, பிறகு பரமாத்மாவை அறிந்து கொள்வது - இது கஷ்டமான பாடமாகும். எளிதிலும் எளிதானது மற்றும் கஷ்டத்திலும் கஷ்டமானது. எவ்வளவு தான் சயின்ஸ் முதலியவற்றைக் கற்றுக் கொண்டாலும், அதனால் சந்திரன் வரை சென்று விடுகிறார்கள் என்றாலும் கூட இந்த ஞானத்தின் முன்னால் அதெல்லாம் துச்சமானதாகும். தன்னையும் தந்தையையும் அறிந்து கொள்வதென்பது மிகவும் கஷ்டமாகும். எந்தக் குழந்தைகளெல்லாம் தங்களை பிரம்மாகுமார்-குமாரி எனச் சொல்லிக் கொள்கிறார்களோ, அவர்களும் கூடத் தங்களை **ஆத்மா** என நிச்சயம் செய்ய வேண்டும். நான் ஆத்மா ஒரு புள்ளியாக இருக்கிறேன், என்னுடைய தந்தையும் கூட ஒரு புள்ளியாக இருக்கிறார் - இதை மறந்து விடுகிறார்கள். இது தான் கஷ்டமான பாடமாகும். தான் ஆத்மா என்பதையும் மறந்து விடுகின்றனர் என்றால் தந்தையை நினைவு செய்வதற்கும் மறந்து விடுகின்றனர். ஆத்ம அபிமானி ஆவதற்கான பயிற்சி இல்லை. ஆத்மா ஒரு புள்ளியாக உள்ளது, அதில் தான் 84 பிறவிகளின் பாகமானது நிரம்பியுள்ளது. வெவ்வேறு சரீரத்தை எடுத்து பாகத்தை நடிக்கின்ற ஆத்மாவாகிய நான் இதை அடிக்கடி மறந்து விடுகின்றேன். முக்கியமாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் இது தான். ஆத்மாவையும் பரமாத்மாவையும் புரிந்து கொள்வதைத் தவிர மற்ற ஞானமெல்லாம் அனைவருடைய புத்தியிலும் வந்து விடுகின்றது. நாம் 84 பிறவிகள் எடுக்கின்றோம். சூரியவம்சி, சந்திரவம்சி..... ஆகின்றோம். இந்தச் சக்கரமோ மிகவும் சுலபமானது. புரிந்து கொண்டு விடுகின்றனர். ஆனால் சக்கரத்தை மட்டுமே அறிந்து கொள்வதால் அவ்வளவு நன்மை கிடையாது-எவ்வளவு தன்னை ஆத்மா என நிச்சயம் செய்து பாபாவை நினைவு செய்வதால் உண்டாகுமோ அந்த நன்மையின் அளவுக்கு. நான் ஆத்மா நட்சத்திரமாக இருக்கிறேன். பிறகு பாபாவும் கூட நட்சத்திரமாக, மிக சூட்சுமமாக இருக்கிறார். அவர் தாம் சத்கதி அளிப்பவர். அவரை நினைவு செய்வதன் மூலம் தான் விகர்மங்கள் விநாசமாகும். இந்த ரீதியில் யாருமே நிரந்தரமாக நினைவு செய்வதில்லை. ஆத்ம அபிமானி ஆவதில்லை. நான் ஆத்மா என்பது அடிக்கடி நினைவில் இருக்க வேண்டும். பாபாவின் கட்டளையாவது, என்னை நினைவு செய்வீர்களானால் விகர்மங்கள் விநாசமாகும். நான் புள்ளியாக இருக்கிறேன். இங்கே வந்து பாகதாரி ஆகியிருக்கின்றேன். எனக்குள் 5 விகாரங்களின் கறை படிந்துள்ளது. இரும்புயுகத்தில் இருக்கிறேன். இப்போது பொன் யுகத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். அதனால் பாபாவை மிகுந்த அன்புடன் நினைவு செய்ய வேண்டும். இதுபோல் பாபாவை நினைவு செய்யும் போது தான் கறை நீங்கும். இது தான் முயற்சியாகும். சேவை செய்ததைப் பற்றி அதிகமாகவே சொல்லிக் கொள்கின்றனர். இன்று இந்த சேவை செய்தேன், அநேகர் அதிகமாகக் கவரப்பட்டார்கள் என்று. ஆனால் சிவபாபா புரிந்து கொண்டிருக்கிறார், ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மா பற்றிய ஞானத்தின் மீது ஒரு சிறிதும் கவரப்படவில்லை. பாரதம் சொர்க்கம் மற்றும் நரகமாக எப்படி ஆகின்றது. 84 பிறவிகள் எப்படி எடுக்கின்றோம், சதோ, ரஜோ, தமோவில்

எப்படி வருகின்றோம்-இதை மட்டும் கேட்டு அதனால் கவரப்பட்டு விடுகிறார்கள். பரமாத்மா நிராகார். இதையும் கூடப் புரிந்து கொள்கின்றனர். மற்றபடி நான் ஆத்மா, எனக்குள் 84 பிறவிகளின் பாகம் நிரம்பியுள்ளது. பாபாவும் புள்ளியாக இருக்கிறார். அவருக்குள் முழு ஞானமும் உள்ளது. அவரை நினைவு செயய வேண்டும். இந்த விஷயங்களை யாரும் புரிந்து கொள்வதில்லை. உலகத்தின் சரித்திர-பூகோளத்தின் ஞானத்தை பாபாதான் தருகின்றார். உலகத்திற்கு சரித்திர-பூகோளம் இருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கமும் விரும்புகின்றது. இதுவோ அதைக்காட்டிலும் சூட்சுமமான விஷயமாகும். ஆத்மா என்பது என்ன, அதில் 84 பிறவிகளின் பாகம் உள்ளது. அதுவும் அழியாதது. இதை நினைவு செய்வது, தன்னை ஒரு புள்ளியாக உணர்ந்து கொள்வது, இதன் மூலம் விகர்மங்கள் வினாசமாகும். இந்த யோகத்தில் யாரும் ஈடுபட்டிருப்பதில்லை. இந்த நினைவில் இருப்பார்களானால் மிகமிக லவ்லியாக ஆகிவிடுவார்கள். அந்த லட்சுமி-நாராயணரைப் பாருங்கள், எவ்வளவு லவ்லியாக இருக்கிறார்கள்! இங்குள்ள மனிதர்களைப் பாருங்கள், எப்படி இருக்கிறார்கள்! தாங்களே கூட சொல்கிறார்கள்-எங்களிடம் எந்த ஒரு நற்குணமும் இல்லை என்று. நாங்கள் மிலேச்சர்களாக (கீழானவர்கள்) உள்ளோம், நீங்கள் தூய்மையாக இருக்கிறீர்கள். எப்போது தங்களை ஆத்மா என நிச்சயம் செய்து பாபாவை நினைக்கிறார்களோ அப்போது வெற்றி கிடைக்கும். இல்லையெனில், வெற்றி மிகக் குறைவாகவே கிடைக்கும். நமக்கு மிக நல்ல ஞானம் உள்ளதென நினைக்கின்றனர். உலகத்தின் சரித்திர-பூகோளமெல்லாம் நமக்குத் தெரியும். ஆனால் நினைவின் சார்ட்டை அவர்கள் சொல்வதில்லை. இந்த அவஸ்தாவில் யாராவது இருப்பதென்பது மிகவும் கஷ்டம். அதாவது தன்னை ஆத்மா என உணர்ந்து பாபாவை நினைப்பவர்கள் அபூர்வம். அநேகருக்கு இதில் அப்பியாசம் இல்லை. பாபா புரிந்து கொண்டிருக்கிறார், அதாவது குழந்தைகள் வெறுமனே ஞானத்தின் சக்கரத்தை புத்தியில் சுற்றுகின்றனர். மற்றப்படி நான் ஆத்மா, பாபாவிடம் யோகா வைக்க வேண்டும். இதன் மூலம் இரும்பு யுகத்திலிருந்து பொன் யுகத்திற்குச் சென்று விடுவேன். ஆத்மாவாகிய நான் தந்தையை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவருடைய நினைவில்தான் இருக்க வேண்டும் - இது அநேகரிடம் குறைந்த அப்பியாசமே உள்ளது. அநேகர் வரவும் செய்கின்றனர். நன்று, நன்று எனச் சொல்லவும் செய்கின்றனர். மற்றப்படி அவர்களுக்கு இது தெரியாது, அதாவது உள்ளுக்குள் எவ்வளவு கறை படிந்துள்ளது என்று. சுந்தரிலிருந்து ஷியாம் ஆகிவிட்டுள்ளனர். பிறகு சுந்தராக எப்படி ஆவது? இதை யாருமே அறிந்திருக்கவில்லை. வெறுமனே சரித்திர-பூகோளத்தை அறிந்து கொள்ளும் விஷயமல்ல. பாவனமாக எப்படி ஆவது? தண்டனை அடையாதிருப்பதற்கான உபாயம் - நினைவில் இருப்பது மட்டும் தான். யோகம் சரியாக இல்லை என்று சொன்னால் தர்மராஜரின் தண்டனைகளை அடைவார்கள். இது மிகப்பெரிய பாடமாகும். இதை யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஞானத்தில் தங்களை அனைத்தும் அறிந்தவர்கள் என நினைக்கின்றனர். இதில் எந்த ஒரு சந்தேகமும் இல்லை. முக்கியமான விஷயம் யோகத்தினுடையது. யோகத்தில் மிகவும் பக்குவமின்றி இருக்கின்றனர். அதனால் பாபா சொல்கிறார், எச்சரிக்கையாக இருங்கள். வெறும் பண்டிதராக ஆகாதீர்கள். நான் ஆத்மா, நான் பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும். பாபா கட்டளையிட்டுள்ளார் - மன்மனாபவ. இதுவே மகாமந்திரம். தன்னை நட்சத்திரம் என உணர்ந்து பாபாவையும் நட்சத்திரம் என உணருங்கள். பிறகு பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள். பாபாவின் பெரிய ரூபம் எதுவும் முன்னால் வருவதில்லை. ஆக, ஆத்ம அபிமானி ஆவதில் தான் முயற்சி உள்ளது. உலகத்தின் மகாராஜா-மகாராணியாக ஒருவர் ஆகிறார் - அவருக்கு லட்சம் பிரஜைகள் உருவாகிறார்கள். பிரஜைகளோ அநேகர் இல்லையா? சரித்திர-பூகோளத்தை அறிந்து கொள்வதோ சுலபமானது. ஆனால் தன்னை ஆத்மா என உணர்ந்து பாபாவை நினைத்தால் தான் பாவனமாவார்கள். இந்த அப்பியாசம் மிகவும் கடினமானது. நினைவு செய்வதற்காக அமர்வார்களானால், அதிகமான புயல் தடையை ஏற்படுத்தும். ஒருவர் அரை மணி நேரமாவது ஒருமுக நிலையில் இருப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டமானது. அடிக்கடி மறந்து விடுவார்கள். இதில் உண்மையிலும் உண்மையான குப்த (மறைவான) முயற்சி உள்ளது. மற்றபடி ஆத்ம அபிமானியாக இருந்து பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டுமென்பதை அபூர்வமாக ஒருசிலரே புரிந்து கொள்கின்றனர், அதைச் செயல்படுத்துகின்றனர். பாபாவின் நினைவின் மூலம் தான் நீங்கள் பாவனமாவீர்கள். நோயற்ற உடல், நீண்ட ஆயுள் கிடைக்கும். உலகத்தின் சரித்திர-பூகோளத்தை மட்டும் சொல்லிப் புரிய வைப்பதன் மூலம் மாலையின் மணியாக ஆகிவிட முடியாது. நினைவினால் தான் மணியாக ஆவார்கள். இந்த முயற்சி யாரிடமும் காணப்படவில்லை. தாங்களே கூட அறிந்து கொண்டுள்ளார்கள், நாம் நினைவில் அமர்வதில்லை என்று. நல்ல-நல்ல மகாரதிகள் இவ்விஷயத்தில் பின்தங்கியுள்ளனர். முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்லிப்புரிய வைக்க வருவதே இல்லை. இவ்விஷயம் கஷ்டமானதும் கூட. கல்பத்தின் ஆயுள் மிக நீண்டதென அவர்கள் சொல்லி யுள்ளனர். நீங்கள் 5000 ஆண்டுகள் என்று உறுதிபடச் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் ஆத்மா-பரமாத்மாவின் ரகசியம் எதையும் அவர்கள் அறிய மாட்டார்கள். நினைவே செய்வதில்லை. அதனால் அவஸ்தா மேலே-கீழே ஆகின்றது. தேக அபிமானம் அதிகம் உள்ளது. ஆத்ம அபிமானி ஆனால் தான் மாலையின் மணியாக ஆக முடியும். உலகத்தின் சரித்திர-பூகோளத்தைச் சொல்லிப்புரிய வைக்கின்றனர், அதனால் மாலையில் அருகில் வந்து விடுவார்கள் என்பதில்லை. ஆத்மா இவ்வளவு சிறியதாக உள்ளது, இதில் 84 பிறவிகளின் பாகம் நிரம்பியுள்ளது.

இவ்விஷயத்தை முதல்-முதலில் புத்தியில் கொண்டுவர வேண்டும். பிறகு சக்கரத்தை நினைவு செய்ய வேண்டும். முக்கியமானது யோகத்தின் விஷயம். யோகி அவஸ்தா இருக்க வேண்டும். பாவாத்மாவிலிருந்து புண்ணியாத்மா ஆகவேண்டும். ஆத்மா யோகத்தின் மூலம் பவித்திரமாகும். யோக பலம் உள்ளவர்கள்தான் தர்மராஜரின் தண்டனைகளில் இருந்து தப்ப முடியும். இந்த முயற்சியை அபூர்வமாக ஒருசிலரே செய்கின்றனர். மாயாவின் புயல்களும் அதிகமாக வரும். இது மிகமிக குப்தமான முயற்சியாகும். லட்சுமி-நாராயணர் ஆவதென்பது சித்தி வீடு கிடையாது (சாதாரண விஷயமல்ல). அப்பியாசமாகி விட்டால் போகும் போதும் வரும் போதும் பாபாவின் நினைவு வந்து கொண்டே இருக்கும். இதுவே யோகம் எனப்படும். மற்றப்படி இந்த ஞானத்தின் விஷயங்களோ சின்னச்சின்னக் குழந்தைகளும் கூடப்புரிந்து கொள்வார்கள். சித்திரங்களில் அனைத்து யுகங்கள் முதலியன காட்டப்பட்டுள்ளன. இதுவோ பொதுவானது. எந்த ஒரு காரியத்தைத் தொடங்கினாலும் ஸ்வஸ்திகா வைக்கின்றனர். இது சத்யுக, திரேதா...... யுகங்களின் அடையாளமாகும். மற்றப்படி மேலே உள்ளது சிறிய சங்கமயுகம். ஆக, முதலில் தன்னை ஆத்மா என உணர்ந்து பாபாவை நினைவு செய்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் சாந்தி பரவ முடியும். யோகத்தால் பாவங்கள் வினாசமாகும். முழு உலகமுமே இவ்விஷயத்தில் மறந்து விட்டுள்ளது - ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மா பற்றி, சிலர் சொல்கின்றனர், பரமாத்மா ஆயிரம் சூரியன்களை விடத் தேஜோமயமானவர். ஆனால் இது எப்படி இருக்க முடியும்? சொல்கிறார்கள்-ஆத்மாவே தான் பரமாத்மா என்று. அப்படியானால் இருவரும் ஒன்றுபோலத் தான் இல்லையா? சிறிய-பெரிய என்ற வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இதைப்பற்றியும் சொல்லிப் புரிய வைக்க வேண்டும். ஆத்மாவின் ரூபம் பிந்தி. ஆத்மாவே பரமாத்மா என்றால் பரமாத்மாவும் கூட பிந்தி தான் இல்லையா? இதில் வேறுபாடோ இருக்க முடியாது. அனைவரும் பரமாத்மா ஆகிவிட்டால் அனைவரும் படைப்பவர் ஆகிவிடுவார்கள். அனைவருக்கும் சத்கதி அளிப்பவரோ ஒரு பாபாதான் இல்லையா? மற்றப்படி ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் பாகம் கிடைத்துள்ளது. இதை புத்தியில் அமர்த்த வேண்டும், புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம். பாபா சொல்கிறார், என்னை நினைவு செய்வீர்களானால் கறை நீங்கி விடும். இது முயற்சியாகும். ஒன்றோ அரைக்கல்பமாக தேக அபிமானியாக இருந்திருக்கிறீர்கள். சத்யுகத்தில் ஆத்ம அபிமானியாக இருந்தாலும் பாபாவை அறிய மாட்டீர்கள். ஞானத்தை அறிந்திருக்கவில்லை. இச்சமயம் உங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் இந்த ஞானம் மறைந்து விடும். அங்கே ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விட்டு வேறொரு சரீரத்தை எடுக்கும் என்பதை மட்டும் அறிந்திருப்பீர்கள். பாகத்தை நடிக்கிறீர்கள். இதில் கவலைப்பட என்ன இருக்கிறது? ஒவ்வொருவரும் அவரவர் பாகத்தை நடித்தாக வேண்டும். அழுவதால் என்ன ஆகப்போகிறது. இது சொல்லிப் புரிய வைக்கப்படுகின்றது, கொஞ்சம் புரிந்து கொண்டால் சாந்தி வந்துவிடும். தாங்கள் புரிந்து கொண்டால் மற்றவர்களுக்கும் புரிய வைப்பார்கள். வயதானவர்கள் சொல்லிப் புரிய வைக்கவும் செய்கிறார்கள், அழுவதால் திரும்பி வரமாட்டார்கள். சரீரத்தை விட்டு ஆத்மா வெளியேறி விட்டது. இதில் அழுவதற்கு என்ன இருக்கிறது. அஞ்ஞான காலத்திலும் கூட இதுபோல் புரிந்து கொள்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் என்ன பொருள் என்பது பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை. ஆத்மாவில் கறை படிந்துள்ளது. அவர்களோ ஆத்மாவில் எதுவும் ஒட்டாது என நினைக்கின்றனர். ஆக, இவை மிக நுட்பமான விஷயங்கள். பாபாவுக்குத் தெரியும், அநேகக் குழந்தைகள் நினைவில் இருப்பதில்லை. சொல்லிப் புரிய வைப்பதால் மட்டும் என்ன நடக்கும்? அதிகமாகக் கவரப்பட்டார்கள். ஆனால் இதனால் அவர்களுக்கு எந்த ஒரு நன்மையும் கிடைக்கவில்லை. ஆத்மா-பரமாத்மாவின் அறிமுகம் கிடைத்தால் அப்போது நாம் அவருடைய குழந்தைகள் எனப்புரிந்து கொள்வார்கள். பாபா தான் பதீத பாவனன். நம்மை வந்து துக்கத்திலிருந்து விடுவிக்கிறார். அவரும் பிந்தியாக இருக்கிறார். ஆகவே பாபாவை நிரந்தரமாக நினைவு செய்ய வேண்டும். மற்றப்படி சரித்திர-பூகோளத்தை அறிந்து கொள்வது ஒன்றும் பெரிய விஷயமல்ல. புரிந்து கொள்வதற்காகத் தான் வருகிறார்கள். ஆனால் **நான் ஆத்மா** என்ற அவஸ்தாவில் ஈடுபட்டிருப்பதில் தான் முயற்சி உள்ளது. ஆத்மா-பரமாத்மாவின் விஷயமோ உங்களுக்கும் பாபா வந்து தான் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். சிருஷ்டியின் சக்கரமோ புரிந்து கொள்வதற்கு சுலபமானது. எவ்வளவு முடியுமோ, அமரும் போதும் எழுந்திருக்கும் போதும் ஆத்ம அபிமானியாக ஆவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஆத்ம அபிமானிகள் மிகவும் சாந்தமாக இருப்பார்கள். நான் அமைதியில் செல்ல வேண்டும் எனப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நிராகாரி உலகத்தில் போய் அமர வேண்டும். நமது பாகம் இப்போது முடிந்து விட்டது. பாபாவின் ரூபம் சிறிய பிந்தி எனப் புரிந்து கொள்வார்கள். அவர் ஒன்றும் பெரிய லிங்கமல்ல. பாபா மிகவும் சிறிய வடிவம் உள்ளவர். அவர்தான் ஞானம் நிறைந்தவர், அனைவருக்கும் சத்கதி அளிப்பவர். ஆத்மாவாகிய நானும் ஞானம் நிறைந்தவனாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறேன். இதுபோன்ற சிந்தனை எப்போது நடைபெறுகிறதோ அப்போது உயர்ந்த பதவி பெற முடியும். உலகம் முழுவதிலும் வேறு யாரும் ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மா பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை.

பிராமணர்கள் நீங்கள் இப்போது அறிந்து கொண்டு விட்டீர்கள். சந்நியாசிகளும் கூட அறிந்து கொள்ளவில்லை. வந்து புரிந்து கொள்ளவும் மாட்டார்கள். அவர்களோ அனைவரும் அவரவர் தர்மங்களில் தான் வரக்கூடியவர்கள். கணக்கு-வழக்கை முடித்துவிட்டுச் சென்று விடுவார்கள். உங்களுக்குத் தான் இந்த முயற்சி செய்வதன் மூலம்

பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்கும். இப்போது மீண்டும் ஆத்ம அபிமானி ஆகவேண்டும். மனமோ ஆத்மாவில் தான் உள்ளது இல்லையா? ஆத்மா தான் மனதை பாபாவிடம் ஈடுபடுத்த வேண்டும். மனம் சரீரத்தில் இல்லை. சரீரத்திற்கோ அனைத்தும் ஸ்தூல உறுப்புகளாகும். மனதை ஈடுபடுத்துவதென்பது ஆத்மாவின் வேலையாகும். தன்னை ஆத்மா என உணர்ந்து பிறகு பரமாத்மா தந்தையிடம் மனதை ஈடுபடுத்த வேண்டும். ஆத்மா மிகவும் சூட்சுமமானது. எவ்வளவு சிறிய சூட்சுமமான ஆத்மா எவ்வளவு பாகத்தை நடிக்கின்றது! இது அதிசயம். இவ்வளவு சிறிய பொருளுக்குள் எவ்வளவு அழியாத பாகம் நிரம்பியுள்ளது. அது ஒருபோதும் அழிவதில்லை. மிகவும் சூட்சுமமானது. நீங்கள் முயற்சி செய்து பார்த்தாலும் கூட பெரிய பொருள் நினைவுக்கு வரும். நான் ஆத்மா, மிகவும் சிறிய நட்சத்திரம் என்றால் பாபாவும் சிறிய அளவினர். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் முதல்-முதலில் அந்த முயற்சி செய்ய வேண்டும். இவ்வளவு சிறிய ஆத்மா தான் இச்சமயம் பதீத் ஆகிவிட்டுள்ளது. ஆத்மாவைப் பாவனமாக்குவதற்கு முதல்-முதலில் இது உபாயமாகும். படிப்பைப் படிக்க வேண்டும். மற்றப்படி விளையாடுவது வைப்பதெல்லாம் வேறு விஷயமாகும். விளையாடுவதும் கூட ஒரு கலையாகும். படிப்பினால் பதவி கிடைக்கின்றது. விளையாடுவதால் பதவி கிடைப்பதில்லை. விளையாட்டு முதலியவற்றின் துறை தனியாக உள்ளது. அதனுடன் ஞானம் அல்லது யோகத்துக்கு எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது. இந்த போக் வைப்பதெல்லாம் கூட விளையாட்டுத் தான். முக்கியமான விஷயம் நினைவினுடையதாகும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. தர்மராஜரின் தண்டனைகளில் இருந்து தப்புவதற்கு நினைவின் குப்த முயற்சி செய்ய வேண்டும். பாவனமாவதற்கான உபாயம், தன்னை ஆத்மா பிந்தி என உணர்ந்து பிந்து பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும்.
2. ஞானத்தில் தன்னைத் தான் அனைத்தும் அறிந்தவன் என எண்ணக் கூடாது. ஒருநிலைப்பட்ட அவஸ்தாவை அமைத்துக் கொள்வதற்கான அப்பியாசம் செய்ய வேண்டும். பாபாவின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டும்.

வரதானம் : குழப்பமடைவதற்கு பதில் தொய்வான தொடர்பை (லூஸ் கனெக்ஷன்) சரி செய்யக் கூடிய, பிரச்சினைகளில் இருந்து விடுபட்டவர் ஆகுக.

அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்கும் மூல காரணம் தொடர்பில் தொய்வு ஏற்படுவது தான். தொடர்பைச் சரி செய்து விட்டீர்களானால் போதும், சர்வ சக்திகளும் உங்கள் முன்னிலையில் சுற்றி வரும். தொடர்பை இணைப்பதில் ஓரிரு நிமிடங்கள் ஆனாலும் கூட தைரியத்தை இழந்து குழப்பத்தில் வந்து விடாதீர்கள். நிச்சயத்தின் அஸ்திவாரத்தை அசைக்காதீர்கள். நான் பாபாவுடையவன், பாபா என்னுடையவர்-இந்த ஆதாரத்தில் அஸ்திவாரத்தைப் உறுதி ஆக்குவீர்களானால் பிரச்சினைகளில் இருந்து விடுபட்டவர் ஆவீர்கள்.

சுலோகன் : பீஜ்ரூப அவஸ்தாவில் நிலைத்திருக்க வேண்டும் - இது தான் பழைய சம்ஸ்காரங்களை மாற்றியமைப்பதற்கான விதியாகும்.